

CÓ NHỮNG BUỒI CHIỀU

Nguyen Duy

Chiều nay không gian xa vắng không người
Chiều rời từng làn gió đến cho buồn
Thời gian này như đã hết nhũng niềm
Thời gian cho con kiếp sống cho niềm
Từ đây con xin ơn Chúa dắt dùi

quen không tiếng vỗ về chiều nay con cô đơn
tênh vây kín cuộc đời Chiều rời dập dồn hiu
vui của tuổi thơ rồi vì xưa khi con thơ
vui cho nhụng ưu phiền thời gian cho con khôn
con mỗi bước trong đời thời gian cho con ngao

quá trông bóng đêm giăng giăng khắp trời chiều
hắt ùa tấm thân lạnh lùng chết người chừng
bé không đắn đo không suy nghĩ gì Hồn
lớn và trái tim yêu thương thức dậy thời
ngán nhưng Chúa cho con luôn hy vọng đường

nay tâm tư đan kín xót xa kiếp con lẻ loi con
như giọt sâu đã chín vỗ tan mắt hoen lệ rơi Tin
con trong như suối mát Chúa ơi chúa chan hạnh phúc
gian cho con mệt mỏi muốn yêu nhưng không được yêu ra
đi dù nhiều gai buốt vũng tâm con nay sợ chi bên

nay đã thăm cuộc đời trên đôi chân chất lớp bụi trần
yêu thấp thoáng tàn rồi con đưa tay bám víu vào Ngài
nay áo trắng cuộc đời ôi bao nhiêu vết úa ngậm ngùi
đi mới thấy cuộc đời không như con đã đẹp người
con có Chúa đồng hành không cô đơn những lúc chiều về.

Nguyen xin ô lại với
 con, ô lại với con trong suốt cuộc
 đời Lạy Chúa đừng lia bỏ con Ngài đừng lâng
 quên thân phận đời con Chúa ơi!
 Vì đời
 con luôn sống bởi Ngài, luôn sống trong Ngài.
 Xin thương yêu con hoài khi con theo Ngài
 Ngài ơi...